

NARIADENIE EURÓPSKEHO PARLAMENTU A RADY (EÚ) 2016/1953**z 26. októbra 2016****o zavedení európskeho cestovného dokladu pre návrat neoprávnene sa zdržiavajúcich štátnych príslušníkov tretích krajín a zrušení odporúčania Rady z 30. novembra 1994**

EURÓPSKY PARLAMENT A RADA EURÓPSKEJ ÚNIE,

so zreteľom na Zmluvu o fungovaní Európskej únie, a najmä na jej článok 79 ods. 2 písm. c),

so zreteľom na návrh Európskej komisie,

po postúpení návrhu legislatívneho aktu národným parlamentom,

konajúc v súlade s riadnym legislatívnym postupom ⁽¹⁾,

keďže:

- (1) Návrat štátnych príslušníkov tretích krajín, ktorí nespĺňajú alebo prestali spĺňať podmienky vstupu alebo pobytu v členských štátoch, pri plnom rešpektovaní ich základných práv, najmä zásady zákazu vyhodenia alebo vrátenia (zásada *non-refoulement*), a v súlade so smernicou Európskeho parlamentu a Rady 2008/115/ES ⁽²⁾, je dôležitou súčasťou komplexného úsilia zaistiť dôveryhodnosť a riadne a účinné fungovanie migračnej politiky Únie, znížiť neregulárnu migráciu a odrádzať od nej.
- (2) Vnútroštátne orgány členských štátov sa stretávajú s problémami pri navracaní neoprávnene sa zdržiavajúcich štátnych príslušníkov tretích krajín, ktorí nemajú platný cestovný doklad.
- (3) Zlepšenie spolupráce v oblasti návratu a readmisie s hlavnými krajinami pôvodu a tranzitu neoprávnene sa zdržiavajúcich štátnych príslušníkov tretích krajín je nevyhnutné na zvýšenie neuspokojivej miery návratov. Z uvedeného hľadiska má význam zdokonalený európsky cestovný doklad pre návrat neoprávnene sa zdržiavajúcich štátnych príslušníkov tretích krajín.
- (4) Súčasný štandardný cestovný doklad pre návrat štátnych príslušníkov tretích krajín, zavedený odporúčaním Rady z 30. novembra 1994 ⁽³⁾, nie je všeobecne akceptovaný orgánmi tretích krajín, okrem iného z dôvodov jeho nedostatočného bezpečnostného štandardu.
- (5) Je preto potrebné presadzovať, aby tretie krajiny akceptovali zdokonalený a jednotný európsky cestovný doklad pre návrat neoprávnene sa zdržiavajúcich štátnych príslušníkov tretích krajín ako referenčný dokument na účely návratu.
- (6) Bezpečnejší a jednotný európsky cestovný doklad pre návrat neoprávnene sa zdržiavajúcich štátnych príslušníkov tretích krajín (ďalej len „európsky cestovný doklad pre návrat“) by mal byť zavedený s cieľom uľahčiť návrat a readmisiu štátnych príslušníkov tretích krajín neoprávnene sa zdržiavajúcich na území členských štátov. Zdokonalené ochranné prvky a technické špecifikácie európskeho cestovného dokladu pre návrat by mali uľahčiť jeho uznanie tretími krajinami. Uvedený doklad by mal preto uľahčiť vykonávanie návratov v kontexte dohôd o readmisii alebo iných dohôd s tretími krajinami, ktoré uzavrela Únia alebo členské štáty, ako aj v kontexte spolupráce s tretími krajinami v súvislosti s návratom, na ktorú sa nevzťahujú formálne dohody.
- (7) Readmisia vlastných štátnych príslušníkov je povinnosťou podľa medzinárodného obyčajového práva, ktorú si musia plniť všetky štáty. Identifikácia neoprávnene sa zdržiavajúcich štátnych príslušníkov tretích krajín

⁽¹⁾ Pozícia Európskeho parlamentu z 15. septembra 2016 (zatiaľ neuverejnená v úradnom vestníku) a rozhodnutie Rady z 13. októbra 2016.

⁽²⁾ Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2008/115/ES zo 16. decembra 2008 o spoločných normách a postupoch členských štátov na účely návratu štátnych príslušníkov tretích krajín, ktorí sa neoprávnene zdržiavajú na ich území (Ú. v. EÚ L 348, 24.12.2008, s. 98).

⁽³⁾ Odporúčanie Rady z 30. novembra 1994 o prijatí štandardného cestovného dokladu na vyhodenie štátnych príslušníkov tretích krajín (Ú. v. ES C 274, 19.9.1996, s. 18).

a vydávanie dokladov vrátane európskeho cestovného dokladu pre návrat by v prípade potreby mala byť predmetom spolupráce so zastupiteľskými úradmi a rokovaní s tretími krajinami, ktoré uzatvárajú readmisné dohody, či už s Úniou alebo s členskými štátmi.

- (8) Súčasťou readmisných dohôd, ktoré Únia uzavrela s tretími krajinami, by malo byť uznanie európskeho cestovného dokladu pre návrat. Členské štáty by sa mali usilovať o uznanie európskeho cestovného dokladu pre návrat v dvojstranných dohodách a iných dohodách, ako aj v kontexte spolupráce s tretími krajinami zameranej na návrat, na ktorú sa nevzťahujú formálne dohody. Členské štáty by sa mali usilovať o zabezpečenie účinného využívania európskeho cestovného dokladu pre návrat.
- (9) Európsky cestovný doklad pre návrat by mal prispieť k zníženiu administratívneho a byrokratického zaťaženia orgánov verejnej správy členských štátov a tretích krajín vrátane konzulárnych služieb a k skráteniu administratívnych postupov potrebných na zabezpečenie návratu a readmisie neoprávnene sa zdržiavajúcich štátnych príslušníkov tretích krajín.
- (10) Týmto nariadením by sa mal harmonizovať iba formát, ochranné prvky a technické špecifikácie európskeho cestovného dokladu pre návrat a nemali by sa ním harmonizovať pravidlá týkajúce sa jeho vydávania.
- (11) Obsah a technické špecifikácie európskeho cestovného dokladu pre návrat by sa mali harmonizovať, aby sa zabezpečil vysoký technický a bezpečnostný štandard, najmä pokiaľ ide o ochranu pred falšovaním a pozmeňovaním. Európsky cestovný doklad pre návrat by mal mať rozpoznateľné harmonizované ochranné prvky. Ochranné prvky a technické špecifikácie stanovené v nariadení Rady (ES) č. 333/2002⁽¹⁾ by sa preto mali uplatniť aj na európsky cestovný doklad pre návrat.
- (12) S cieľom meniť určité nepodstatné prvky vzoru európskeho cestovného dokladu pre návrat by sa mala na Komisiu delegovať právomoc prijímať akty v súlade s článkom 290 Zmluvy o fungovaní Európskej únie (ZFEÚ). Je osobitne dôležité, aby Komisia počas prípravných prác uskutočnila príslušné konzultácie, a to aj na úrovni expertov, a aby tieto konzultácie vykonávala v súlade so zásadami stanovenými v Medziinstitucionálnej dohode z 13. apríla 2016 o lepšej tvorbe práva⁽²⁾. Predovšetkým v záujme rovnakého zastúpenia pri príprave delegovaných aktov sa všetky dokumenty doručujú Európskemu parlamentu a Rade v rovnakom čase ako odborníkom z členských štátov a odborníci Európskeho parlamentu a Rady majú systematicky prístup na zasadnutia expertných skupín Komisie, ktoré sa zaoberajú prípravou delegovaných aktov.
- (13) Pokiaľ ide o spracúvanie osobných údajov v rámci tohto nariadenia, príslušné orgány vykonávajú svoje úlohy na účely tohto nariadenia v súlade s vnútroštátnymi zákonmi, inými právnymi predpismi alebo správными opatreniami, ktorými sa transponuje smernica Európskeho parlamentu a Rady 95/46/ES⁽³⁾.
- (14) V súlade s článkami 1 a 2 Protokolu č. 22 o postavení Dánska, ktorý je pripojený k Zmluve o Európskej únii (Zmluva o EÚ) a ZFEÚ, sa Dánsko nezúčastňuje na prijatí tohto nariadenia, nie je ním viazané ani nepodlieha jeho uplatňovaniu. Vzhľadom na to, že toto nariadenie je založené v rozsahu, v akom sa uplatňuje na štátnych príslušníkov tretích krajín, ktorí nespĺňajú alebo prestali spĺňať podmienky vstupu v súlade s nariadením Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2016/399⁽⁴⁾, na schengenskom *acquis*, sa Dánsko v súlade s článkom 4 uvedenej dohody rozhodne do šiestich mesiacov po rozhodnutí Rady o tomto nariadení, či ho bude transponovať do svojho vnútroštátneho práva.
- (15) V rozsahu, v akom sa toto nariadenie uplatňuje na štátnych príslušníkov tretích krajín, ktorí nespĺňajú alebo prestali spĺňať podmienky vstupu v súlade s nariadením (EÚ) 2016/399, toto nariadenie predstavuje vývoj ustanovení schengenského *acquis*, na ktorých sa Spojené kráľovstvo nezúčastňuje v súlade s rozhodnutím Rady

(1) Nariadenie Rady (ES) č. 333/2002 z 18. februára 2002 o jednotnom formáte formulárov na pripojenie víza vydaného členskými štátmi osobám, ktoré sú držiteľmi cestovných dokladov, ktoré nie sú uznané štátom zostavujúcim formulár (Ú. v. ES L 53, 23.2.2002, s. 4).

(2) Ú. v. EÚ L 123, 12.5.2016, s. 1.

(3) Smernica Európskeho parlamentu a Rady 95/46/ES z 24. októbra 1995 o ochrane fyzických osôb pri spracovaní osobných údajov a voľnom pohybe týchto údajov (Ú. v. ES L 281, 23.11.1995, s. 31).

(4) Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2016/399 z 9. marca 2016, ktorým sa ustanovuje kódex Únie o pravidlách upravujúcich pohyb osôb cez hranice (Kódex schengenských hraníc) (Ú. v. EÚ L 77, 23.3.2016, s. 1).

2000/365/ES ⁽¹⁾; Spojené kráľovstvo sa preto nezúčastňuje na jeho prijatí, nie je ním viazané ani nepodlieha jeho uplatňovaniu. V súlade s článkami 1 a 2 Protokolu č. 21 o postavení Spojeného kráľovstva a Írska s ohľadom na priestor slobody, bezpečnosti a spravodlivosti, ktorý je pripojený k Zmluve o EÚ a ZFEÚ, a bez toho, aby bol dotknutý článok 4 uvedeného protokolu, sa Spojené kráľovstvo nezúčastňuje na prijatí tohto nariadenia, nie je ním viazané ani nepodlieha jeho uplatňovaniu.

- (16) V rozsahu, v akom sa toto nariadenie uplatňuje na štátnych príslušníkov tretích krajín, ktorí nespĺňajú alebo prestali spĺňať podmienky vstupu v súlade s nariadením (EÚ) 2016/399, toto nariadenie predstavuje vývoj ustanovení schengenského *acquis*, na ktorých sa Írsko nezúčastňuje v súlade s rozhodnutím Rady 2002/192/ES ⁽²⁾; Írsko sa preto nezúčastňuje na jeho prijatí, nie je ním viazané ani nepodlieha jeho uplatňovaniu. Okrem toho, v súlade s článkami 1 a 2 Protokolu č. 21 o postavení Spojeného kráľovstva a Írska s ohľadom na priestor slobody, bezpečnosti a spravodlivosti, ktorý je pripojený k Zmluve o EÚ a ZFEÚ, a bez toho, aby bol dotknutý článok 4 uvedeného protokolu, sa Írsko nezúčastňuje na prijatí tohto nariadenia, nie je ním viazané ani nepodlieha jeho uplatňovaniu.
- (17) Pokiaľ ide o Island a Nórsko, toto nariadenie predstavuje v rozsahu, v akom sa uplatňuje na štátnych príslušníkov tretích krajín, ktorí nespĺňajú alebo prestali spĺňať podmienky vstupu v súlade s nariadením (EÚ) 2016/399, vývoj ustanovení schengenského *acquis* v zmysle Dohody uzavretej medzi Radou Európskej únie a Islandskou republikou a Nórske kráľovstvom o pridružení Islandskej republiky a Nórskeho kráľovstva pri vykonávaní, uplatňovaní a vývoji schengenského *acquis* ⁽³⁾, ktoré patria do oblasti uvedenej v článku 1 rozhodnutia Rady 1999/437/ES ⁽⁴⁾.
- (18) Pokiaľ ide o Švajčiarsko, toto nariadenie predstavuje v rozsahu, v akom sa uplatňuje na štátnych príslušníkov tretích krajín, ktorí nespĺňajú alebo prestali spĺňať podmienky vstupu v súlade s nariadením (EÚ) 2016/399, vývoj ustanovení schengenského *acquis* v zmysle Dohody medzi Európskou úniou, Európskym spoločenstvom a Švajčiarskou konfederáciou o pridružení Švajčiarskej konfederácie k vykonávaniu, uplatňovaniu a vývoju schengenského *acquis* ⁽⁵⁾, ktoré patria do oblasti uvedenej v článku 1 rozhodnutia 1999/437/ES v spojení s článkom 3 rozhodnutia Rady 2008/146/ES ⁽⁶⁾.
- (19) Pokiaľ ide o Lichtenštajnsko, toto nariadenie predstavuje v rozsahu, v akom sa uplatňuje na štátnych príslušníkov tretích krajín, ktorí nespĺňajú alebo prestali spĺňať podmienky vstupu v súlade s nariadením (EÚ) 2016/399, vývoj ustanovení schengenského *acquis* v zmysle Protokolu medzi Európskou úniou, Európskym spoločenstvom, Švajčiarskou konfederáciou a Lichtenštajnským kniežatstvom o pristúpení Lichtenštajnského kniežatstva k Dohode medzi Európskou úniou, Európskym spoločenstvom a Švajčiarskou konfederáciou o pridružení Švajčiarskej konfederácie k vykonávaniu, uplatňovaniu a vývoju schengenského *acquis* ⁽⁷⁾, ktoré patria do oblasti uvedenej v článku 1 rozhodnutia 1999/437/ES v spojení s článkom 3 rozhodnutia Rady 2011/350/EÚ ⁽⁸⁾.
- (20) Keďže ciele tohto nariadenia nie je možné uspokojivo dosiahnuť na úrovni členských štátov, ale z dôvodu dôsledkov zamýšľanej činnosti ich možno lepšie dosiahnuť na úrovni Únie, môže Únia prijať opatrenia v súlade

⁽¹⁾ Rozhodnutie Rady 2000/365/ES z 29. mája 2000, ktoré sa týka požiadavky Spojeného kráľovstva Veľkej Británie a Severného Írska zúčastňovať sa na niektorých ustanoveniach schengenského *acquis* (Ú. v. ES L 131, 1.6.2000, s. 43).

⁽²⁾ Rozhodnutie Rady 2002/192/ES z 28. februára 2002 o požiadavke Írska zúčastňovať sa na niektorých ustanoveniach schengenského *acquis* (Ú. v. ES L 64, 7.3.2002, s. 20).

⁽³⁾ Ú. v. ES L 176, 10.7.1999, s. 36.

⁽⁴⁾ Rozhodnutie Rady 1999/437/ES zo 17. mája 1999 o určitých vykonávacích predpisoch k dohode uzavretej medzi Radou Európskej únie a Islandskou republikou a Nórske kráľovstvom o pridružení týchto dvoch štátov pri vykonávaní, uplatňovaní a rozvoji schengenského *acquis* (Ú. v. ES L 176, 10.7.1999, s. 31).

⁽⁵⁾ Ú. v. EÚ L 53, 27.2.2008, s. 2.

⁽⁶⁾ Rozhodnutie Rady 2008/146/ES z 28. januára 2008 o uzavretí v mene Európskeho spoločenstva Dohody medzi Európskou úniou, Európskym spoločenstvom, Švajčiarskou konfederáciou o pridružení Švajčiarskej konfederácie k vykonávaniu, uplatňovaniu a vývoju schengenského *acquis* (Ú. v. EÚ L 53, 27.2.2008, s. 1).

⁽⁷⁾ Ú. v. EÚ L 160, 18.6.2011, s. 21.

⁽⁸⁾ Rozhodnutie Rady 2011/350/EÚ zo 7. marca 2011 o uzavretí v mene Európskej únie Protokolu medzi Európskou úniou, Európskym spoločenstvom, Švajčiarskou konfederáciou a Lichtenštajnským kniežatstvom o pristúpení Lichtenštajnského kniežatstva k Dohode medzi Európskou úniou, Európskym spoločenstvom a Švajčiarskou konfederáciou o pridružení Švajčiarskej konfederácie k implementácii, uplatňovaniu a rozvoju schengenského *acquis*, ktoré sa vzťahuje na zrušenie kontrol na vnútorných hraniciach a pohyb osôb (Ú. v. EÚ L 160, 18.6.2011, s. 19).

so zásadou subsidiarity podľa článku 5 Zmluvy o EÚ. V súlade so zásadou proporcionality podľa uvedeného článku toto nariadenie neprekračuje rámec nevyhnutný na dosiahnutie týchto cieľov.

- (21) S cieľom stanoviť jednotné podmienky a zabezpečiť jednoznačnosť pojmov je vhodné, aby bol tento akt prijatý vo forme nariadenia.
- (22) Členské štáty by mali dodržiavať svoje príslušné záväzky vyplývajúce z medzinárodného práva a práva Únie, predovšetkým Charty základných práv Európskej únie, najmä právo na ochranu v prípade vystahovania, vyhostenia alebo extradície, ako sa to stanovuje v článku 19, a povinnosť uvedenú v článku 24 ods. 2.
- (23) Odporúčanie Rady z 30. novembra 1994 by sa preto malo zrušiť.

PRIJALI TOTO NARIADENIE:

Článok 1

Predmet úpravy

Týmto nariadením sa zavádza jednotný európsky cestovný doklad pre návrat neoprávnene sa zdržiavajúcich štátnych príslušníkov tretích krajín (ďalej len „európsky cestovný doklad pre návrat“), najmä jeho formát, ochranné prvky a technické špecifikácie.

Článok 2

Vymedzenie pojmov

Na účely tohto nariadenia sa uplatňuje toto vymedzenie pojmov:

1. „štátny príslušník tretej krajiny“ je štátny príslušník tretej krajiny podľa vymedzenia v článku 3 bode 1 smernice 2008/115/ES;
2. „návrat“ je návrat podľa vymedzenia v článku 3 bode 3 smernice 2008/115/ES;
3. „rozhodnutie o návrate“ je rozhodnutie o návrate podľa vymedzenia v článku 3 bode 4 smernice 2008/115/ES.

Článok 3

Európsky cestovný doklad pre návrat

1. Formát európskeho cestovného dokladu pre návrat zodpovedá vzoru uvedenému v prílohe. Európsky cestovný doklad pre návrat obsahuje tieto informácie:
 - a) meno, priezvisko, dátum narodenia, pohlavie, štátnu príslušnosť, identifikačné znaky a adresu štátneho príslušníka tretej krajiny v tretej krajine návratu, ak je známa;
 - b) fotografiu štátneho príslušníka tretej krajiny;
 - c) vydávajúci orgán, dátum a miesto vydania a obdobie platnosti;
 - d) informácie o odchode a príchode štátneho príslušníka tretej krajiny.
2. Európsky cestovný doklad pre návrat sa vydá v jednom alebo vo viacerých úradných jazykoch členského štátu, ktorý vydáva rozhodnutie o návrate, a v prípade potreby sa poskytne tiež v angličtine a francúzštine.
3. Európsky cestovný doklad pre návrat platí na jednu cestu štátneho príslušníka tretej krajiny, na ktorého sa uplatňuje rozhodnutie o návrate vydané členským štátom, a to do času príchodu do tretej krajiny návratu.
4. V prípade potreby možno k európskemu cestovnému dokladu pre návrat pripojiť dodatočné doklady potrebné pre návrat štátnych príslušníkov tretích krajín.

5. Komisia je splnomocnená prijímať delegované akty v súlade s článkom 6 na účely zmeny formátu európskeho cestovného dokladu pre návrat.

Článok 4

Technické špecifikácie

1. Ochranné prvky a technické špecifikácie európskeho cestovného dokladu pre návrat sa stanovujú v článku 2 nariadenia (ES) č. 333/2002.
2. Členské štáty postúpia Komisii a ostatným členským štátom vzor európskeho cestovného dokladu pre návrat vyhotovený v súlade s týmto nariadením.

Článok 5

Poplatky za vydanie

Európsky cestovný doklad pre návrat sa štátnemu príslušníkovi tretej krajiny vydáva bezplatne.

Článok 6

Vykonávanie delegovania právomoci

1. Komisii sa udeľuje právomoc prijímať delegované akty za podmienok stanovených v tomto článku.
2. Právomoc prijímať delegované akty uvedené v článku 3 ods. 5 sa Komisii udeľuje na dobu neurčitú od 7. decembra 2016.
3. Delegovanie právomoci uvedené v článku 3 ods. 5 môže Európsky parlament alebo Rada kedykoľvek odvolať. Rozhodnutím o odvolaní sa ukončuje delegovanie právomoci, ktoré sa v ňom uvádza. Rozhodnutie nadobúda účinnosť dňom nasledujúcim po jeho uverejnení v *Úradnom vestníku Európskej únie* alebo k neskoršiemu dátumu, ktorý je v ňom určený. Nie je ním dotknutá platnosť delegovaných aktov, ktoré už nadobudli účinnosť.
4. Komisia pred prijatím delegovaného aktu konzultuje s odborníkmi určenými jednotlivými členskými štátmi v súlade so zásadami stanovenými v Medziinštitucionálnej dohode z 13. apríla 2016 o lepšej tvorbe práva.
5. Komisia oznamuje delegovaný akt hneď po prijatí súčasne Európskemu parlamentu a Rade.
6. Delegovaný akt prijatý podľa článku 3 ods. 5 nadobudne účinnosť, len ak Európsky parlament alebo Rada voči nemu nevzniesli námietku v lehote dvoch mesiacov odo dňa oznámenia uvedeného aktu Európskemu parlamentu a Rade alebo ak pred uplynutím uvedenej lehoty Európsky parlament a Rada informovali Komisiu o svojom rozhodnutí nevzniesť námietku. Na podnet Európskeho parlamentu alebo Rady sa táto lehota predĺži o dva mesiace.

Článok 7

Zrušenie

Odporúčanie Rady z 30. novembra 1994 sa zrušuje.

Článok 8

Preskúvanie a podávanie správ

Do 8. decembra 2018 Komisia preskúma účinnosť vykonávania tohto nariadenia a podá o ňom správu. Preskúvanie tohto nariadenia sa začlení do posúdenia stanoveného v článku 19 smernice 2008/115/ES.

Článok 9

Nadobudnutie účinnosti

Toto nariadenie nadobúda účinnosť dvadsiatym dňom po jeho uverejnení v *Úradnom vestníku Európskej únie*.
Uplatňuje sa od 8. apríla 2017.

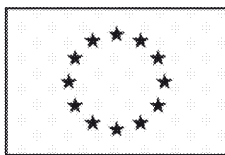
Toto nariadenie je záväzné v celom rozsahu a priamo uplatniteľné v členských štátoch v súlade so zmluvami.

V Štrasburgu 26. októbra 2016

Za Európsky parlament
predseda
M. SCHULZ

Za Radu
predseda
I. LESAY

PRÍLOHA

Názov členského štátu

Európsky cestovný doklad pre návrat neoprávnene sa zdržiavajúcich štátnych príslušníkov tretích krajín

Vydávajúci orgán:

Doklad č.:

Platný na jednu cestu z:

do:

Meno(-á):

Priezvisko(-á):

Dátum narodenia:

Pohlavie:

Štátna(-e) príslušnosť(-ti):

Identifikačné znaky:

Adresa v krajine návratu (ak je známa):

Vydaný v:

Dátum:

Podpis:

FOTOGRAFIA

PEČIATKA